

РЕШЕНИЕ

№ 14613

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 07.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1576** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Г. К. М., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Р., със съдебен адрес: [населено място], [жк], [улица], ет. 1, ап. 5, срещу Заповед № 4579з - 35/24.01.2025 г. на Началникът на сектор „Психологични изследвания“ при Института по психология на МВР, с която на лицето е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от един месец.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна и постановена в нарушение на чл. 146 от АПК. Твърди се, че при издаване на процесната заповед са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, материалния закон и целта, която законът преследва. Поддържа, че оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган, както и не отговаря на изискванията на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. От изброените в цитираната разпоредба реквизити, в атакуваната заповед, липсвали посочени мястото, времето и точното описание на нарушението, което е извършила жалбоподателката. В жалбата се инвокират и доводи за нарушение на материалния закон. Счита, че наложеното наказание е извън сроковете по чл. 195 от ЗМВР. Подробни съображения в тази връзка са изложени в депозираната жалба. Моли за присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание, оспорващата се представлява от адв. Р., която поддържа жалбата. Посочва, че заповедта е издадена от некомпетентен орган, както и че не е установено дисциплинарно нарушение. Твърди, че не е спазен и преклузивния 4- месечния срок по чл. 205, ал. 6 от ЗМВР за приключване на дисциплинарното производство. Претендира разноски.

Ответникът – Началник на сектор „Психодиагностични изследвания“ при Институт по

психология при МВР, не се представлява. Постъпила е молба от 01.04.2025 г. от ответника, с която се оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде оставена в сила оспорената заповед, като по изложени подробни съображения. Твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, в установената за това писмена форма при спазване на процесуалните изисквания за издаването ѝ, съобразена с целта и разпоредбите на приложимия материален закон. Визира, че в обжалвания акт са отразени всички данни за времето, мястото и обстоятелствата, при които са извършени нарушенията и доказателствата, въз основа на които същите са установени. Моли да бъде отхвърлена като неоснователна жалбата на М. и да бъде оставена в сила оспорената заповед.

Административен Съд С. - град, I отделение, 12-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Г. К. М. към момента, когато се твърди, че е извършила нарушение на служебната дисциплина, е била на длъжност специалист I-ва степен, в сектор „Психодиагностични изследвания“ към отдел „Професионална психодиагностика“ при Института по психология (ИП)- МВР, видно и от представена по делото кадрова справка рег. №8121р-18509/18.09.2024 г. (л. 95).

Административното производство по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка с издадена заповед № 4579з-166.28.05.2024 г. на старши комисар И. Б., директор на ИП- МВР, с която е определена комисия от служители на ИП- МВР да извърши извънредна и пълна инвентаризация на библиотечния фонд на ИП- МВР, числящ се на МОЛ Г. Н. Х., да изготви доклад за резултата от инвентаризацията, да приеме активите от МОЛ Х. и да изготви приемо-предавателен протокол с вписани водещите отчетни документи в специализираната библиотека на института. Определен е бил срок за изпълнение на заповедта от 29.05 -31.05.2024 г.

Със заповед № 4579з0167/28.05.2024 г. на старши комисар Б., е била изменена горепосочена заповед и като председател на комисията е избрана инспектор Г. М., вместо първоначално определената Я. Г. поради заболяване.

В писмо № 8121р-15768/07.08.2024 г. по описа на МВР, директора на дирекция „Човешки ресурси“ е посочил, че в хода на дисциплинарно производство по чл. 205, ал. 1 от ЗМВР, образувано със заповед № 8121К-10496/01.07.2024 г. на министъра на вътрешните работи срещу О. Н., служител на ИП- МВР, е установено, че на 28.05.2024 г. инспектор М. не е изпълнила разпореждане на директора на ИП-МВР, указано в Заповед № 4579з-167/28.05.2024 г. за изм. и доп. на заповед № 4579з-166/28.05.2024 г. Прието е, че са налице първоначални данни за извършено от инспектор М. дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. 3-то, апр. П. от ЗМВР, съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 2 алт. последна от ЗМВР.

Със заповед № 4579з-286/23.08.2024 г. на основание чл. 204, т. 4 от ЗМВР, чл. 205, ал.1 от ЗМВР и чл. 39, ал. 1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г., на началника на сектор „Психодиагностични изследвания“- гл.инспектор М. М., е образувано дисциплинарно производство срещу Г. М.. С посочената заповед на основание чл. 207, ал. 2 от ЗМВР е определен дисциплинареноразследващ орган (Д.), срок за приключване на производството, посочени са правата на служителя в дисциплинарното производство регламентирани от ЗМВР, както и е разпоредено на Д. да приобщи материалите от производството, разпоредено със заповед рег. № 8121К-10496/01.07.2024 г. на министъра на вътрешните работи срещу О. Н., както и писмо рег. № 8121р-15768/07.08.2024 г. по описа на дирекция „Човешки ресурси“ (ДЧР).

За упражняване правото на защита до М. са отправени покана рег. № 4579р-3701/23.10.2024 г. /л.46/ и рег. № 4579р-3870/05.11.2024 г. /л. 47/ за даване на обяснения, като ѝ са зададени

конкретни въпроси. Поканите са били получени от М. срещу подпис.

В отговор на отправените покани жалбоподателката е депозирала пред ДНО писмени обяснения рег. № 4579р-3720/25.10.2024 г. /л. 58/ и рег. № 4579р-4005/14.11.2024 г. /л. 60/, като същите са приети и обсъдени от ДНО, видно от мотивите на оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

С протокол рег. № 4579р-2885/26.08.2024 г. към дисциплинарното производство са приобщени писмо рег. № 8121р-15768/07.08.2024 г., ведно с приложенията, т.ч. и сведението на М., дадено в хода на друго производство и писмо рег. № 8121р-16733/21.08.2024 г. на ДЧР.

Д. е изготвил обобщена справка с рег. № 4579р-4438/16.12.2024 г. /л.33-45/, относно извършено разследване по дисциплинарно производство срещу служител на ИП- МВР, с която се предлага на ДНО на М. да се наложи дисциплинарно наказание „мъмрене за срок от 1 месец“. ДНО е бил запознат с фактите и предложенията на Д., видно от мотивите на обжалваната заповед.

До М. е отправена покана с рег. № 4579р-51 от 08.01.2025 г. /л.49-50/ за запознаване с обобщената справка и даване на допълнителни обяснения, връчена в условията на отказ, удостоверено писмено от двама свидетели. Изготвен е и протокол рег. № 4579р-54/08.01.2025 г.

На основание чл. 59 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, тъй като жалбоподателката не е дала писмени обяснения или възражения, ДНО преди налагане на дисциплинарно наказание е изготвило покана с рег. № 4579р-183/16.01.2025 г., за да бъдат дадени писмени обяснения или да бъде изслушана. М. е упражнила правото си да бъде изслушана от ДНО, за което е бил съставен и протокол рег. № 4579р-199/17.01.2025 г.

Вземайки предвид събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, наказващия орган е направил извод за наличие на фактическите предпоставки за налагане на посоченото наказание спрямо държавния служител Г. М., поради което на основание чл. 210, ал. 1 от ЗМВР е издал оспорената заповед № 4579з-25/24.01.2025 г. Извършена е задълбочена преценка на поведението на държавния служител, като са съобразени следните обстоятелства: М. е награждавана три пъти с „Обявяване на благодарност“ през 2000 г., 2004 г. и 2009 г.; с „Почетен знак на МВР III степен“ през 2005 г.; три пъти с „Колективна парична награда“ през 2007 г., 2016 г. и 2021 г.; осем пъти с „Писмена похвала“ през 2007., 2008 г., 2011 г., 2012 г., 2014 г., 2015 г., 2021 г. и 2023 г.; два пъти с „Индивидуална парична награда“ през 2021 г. и 2022 г. и с отличие „Грамота“ през 2017 г. По време на службата си в МВР същата не е наказвана. Данни за тези обстоятелства се съдържат по делото.

Административен Съд С. - град, I отделение, 12-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Заповедта е връчена на жалбоподателката лично на 24.01.2025 г., а жалбата е депозирана на 04.02.2025 г. (вх. № 2638), т.е. в рамките на 14-дневния срок по чл.149, ал.1 АПК във вр.с чл.211 ЗМВР. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

При разглеждане на жалбата по същество, съдът преценява от правна страна следното:

На първо място съдът установява, че заповедта е издадена от некомпетентен административен орган – началник сектор „Психодиагностични изследвания“, макар формално да има предоставени му правомощия по чл. 204, т. 3, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 1-3 от ЗМВР. Възражението за издаването на заповедта от некомпетентен орган е основателно. Така видно от

данните по делото, се касае за неизпълнение на заповед на директора на Института по психология при МВР, а оспорената по делото заповед е издадена от негов подчинен – пряк ръководител на оспорващата – началник сектор „психологични изследвания“ като непосредствено висшестоящ на оспорващата. Допуснато е съществено нарушение на изискването за органа, който е компетентен да наложи дисциплинарно наказание в случая. Така съгласно чл.11 ал.2 от Инструкцията № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, гласи: „Служител на ръководна длъжност не може да бъде дисциплинарно наказващ орган, когато е възприел лично извършването на дисциплинарното нарушение.“. Такъв служител е директорът на Института, който не може да наложи дисциплинарно наказание за неизпълнение на негова заповед. Съгласно ал.3 от същата разпоредба на Инструкцията, дисциплинарно-наказващ орган в случая е горестоящият орган на възприелия дисциплинарното нарушение служител. Без всякакво съмнение и както е видно от мотивите на оспорената заповед, директорът на Института е възприел лично неизпълнението, не е приел възраженията на оспорващата против заповедта му, с оглед на всички обстоятелства същият изцяло е възприел неизпълнението. Следователно, в случая дисциплинарно наказващ орган следва да бъде висшестоящ на директора на Института, какъвто орган в никакъв случай не е негов подчинен – началник на сектор в Института. На основание чл.11, ал.2 и ал.3 от Инструкцията, оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган, като същата е нищожна по смисъла на чл.146, т.1 АПК.

Допуснато е и съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото дисциплинарното производство срещу оспорващата М. е образувано също от некомпетентен орган – издателят на оспорената заповед, което наред и с извода за издаването на заповедта от некомпетентен орган, обуславя извод на съда за обявяването ѝ за нищожна.

За пълнота съдът намира за необходимо да изложи и преценката си по съставомерност на вмененото на оспорващата нарушение по чл.146 АПК а именно:

Описаното в мотивите на заповедта неизпълнение не е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба, в мотивите на заповедта е посочена и фактическа невъзможност на оспорващата да изпълни заповедта за инвентаризация на библиотечния фонд. Мотивите в оспорената заповед са изградени изцяло на възраженията на оспорващата, че няма специална компетентност за извършване на инвентаризация, вследствие на което е разпоредено всички служители да бъдат запознати с вътрешните правила по този въпрос. В мотивите на оспорената заповед изрично е посочено от административно-наказващия орган и следното:

„Приемам, че пропуските в организацията на изпълнението на заповед № 4579з-166/28.05.2024г. изм. и доп. със заповед № 4579з-167/28.05.2024г., свързани с непознаване на Вътрешни правила, отсъствието на част от членовете на комисията и липсата на пряк контрол от страна на началника на отдел „Административен“ при ИП – МВР, до голяма степен оправдават неправомерното ѝ поведение.“

Посочените обстоятелства съставляват невъзможност за изпълнение, а не оправдание на неизпълнението. Същевременно, оспорващата не имала и фактическа възможност да организира работата на комисията при отсъствие на членовете ѝ на законно основание - разрешен отпуск и на контролиращия орган. След като е разпоредено назначената комисия да извърши инвентаризация, то следва комисията в пълен състав да изпълни заповедта. Видно е и от данните в мотивите на заповедта, че двама от членовете на комисията О. Н. и Я. К. са изготвили докладна записка от 30.05.2024г., адресирана до зам.-министъра на вътрешните работи с предложение за отмяна на заповед № 4579з-166/28.05.2024г. на директора на ИП – МВР. Освен това Н. на 31.05.2024г. отсъствала поради здравословен проблем, а определената С. Д. да осъществи контрола по

изпълнението на заповедта, от 27.05. – 31.05.2024г. била в законоустановен отпуск. Оспорващата в качеството на председател на комисията по инвентаризация няма административна власт да разпорежда задължения на другите назначени лица в комисията. Същата е оспорила компетентността си да бъде включена в комисията, тъй като съгласно вътрешните правила е следвало да премине обучение. – т. 4 от правилата, позовава се и на задълженията си по длъжностна характеристика, които не включват нито задължения за познания на нормативни изисквания за инвентаризация в системата на МВР нито функционални задължения по такива въпроси.

Освен горното, оспорващата заема длъжност в ИП-МВР по трудово правоотношение - специалист, видно от данните по преписката – кадрова справка, а видно от Заповед № 8121з-167/26.01.2017г. изменена и допълнена със заповеди № 8121з-666/18.06.2018г. и № 8121з-214/24.02.2021г. за реда за изготвяне и утвърждаване на длъжностните характеристики на служителите по чл.142, ал.1, т. 1 и т.3 и ал.3 ЗМВР, представена по делото. Видно от т.17 от същата, допълнителни задължения могат да се възлагат на служителите по посочената разпоредба със заповед на ръководителите на структури по чл.37 ЗМВР и на ръководителите на структури, създадени по реда на чл.33, т.7 ЗМВР, само когато са свързани със задачите и дейностите на съответната структура и са в рамките на правомощията за длъжността и притежаваната квалификация и компетентност. утвърждаване на длъжностните характеристики в системата на МВР. Видно от длъжностната характеристика на оспорващата – л. 97 и следващите от делото, основните длъжностни задължения на същата са свързани с психодиагностични изследвания и експертизи, разработване и актуализиране на обучителни материали, да участва в проекти и програми, по които бенефициент или партньор е МВР или структура на МВР; да познава нормативни актове регламентиращи държавната служба и дейността на МВР, както и вътрешно ведомствената нормативна база, регулираща дейността на отдела, изисква се и да притежава задълбочени познания в областта на трудовата и организационната психология, професионалната психодиагностика, психологичното измерване, клиничната и социалната психология; да познава принципите и методологията на провеждането на дейностите в отдела. Освен тези преки задължения, в качеството ѝ на специалист I степен, са относими и допълнителните длъжностни задължения по типовата длъжностна характеристика – да участва в изготвянето на правилници инструкции и други документи, в планирането и отчитането на дейността на сектора, в разработването и актуализирането на обучителни материали по основните дейности на сектора и да оказва методическа помощ на служителите от сектор „Лаборатория“ при отдел „Оперативна психология“ и от сектор „Психологично осигуряване в структури на МВР“ по основните дейности на сектора. Съгласно Протокол от 01.10.2020г., оспорващата, назначена на длъжност специалист I степен, се е запознала с обсъдената специфична длъжностна характеристика.

Видно от длъжностната характеристика на оспорващата, същата няма длъжностни задължения, нито структурното звено, в което заема длъжност – Сектор „Психологични изследвания“ има отношения към стопански въпроси, свързани с инвентаризация и отчетност на материални активи на Института по психология – МВР. Обосновано е възражението на оспорващата, от една страна за невъзможност за изпълнение поради некомпетентност, а от друга, че възложеното ѝ задължение да председателства комисия по инвентаризация е в противоречие с длъжностната ѝ характеристика. Описаното в оспорената заповед поведение Г. М. не попада в хипотезата на чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР - **„неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови**

нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“, във вр. с чл. 200, ал. 1, т.11 от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“, за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година.

Въз основа на изложеното съдът намира преценката на началника на сектор „Психологични изследвания“ при Института по психология на МВР за несъответна на състав на дисциплинарно нарушение, касаещо неизпълнение на задължения на оспорващата, възложени законно – за неправилна и основание по чл.146, т. 4 за незаконосъобразност.

Предвид, че е налице най-тежкия порок на административния акт – нищожност, то е без значение спазването на останалите изисквания за издаване на заповедта в писмена форма и по процедурата.

По изложените съображения, съдът с решението си следва да обяви нищожността на оспорената заповед.

Предвид изхода на делото, направено искане за присъждане на разноски по приложен списък –за държавна такса и за адвокатско възнаграждение, такива следва да бъдат присъдени на оспорващата съответно 10 лв. и 800 лв., което и следва да бъде уважено, от ответника не е направено възражение по искането. Разноските следва да бъдат възложени в тежест на юридическото лице Института по психология на Министерство на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл.211 от ЗМВР, Административен съд София- град, Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА Заповед № 4579з - 35/24.01.2025 г. на Началника на сектор „Психологични изследвания“ при Института по психология на МВР, с която на Г. К. М., специалист I степен в същия сектор, е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от един месец, по жалба на Г. К. М. с ЕГН [ЕГН].

ОСЪЖДА Института по психология на Министерство на вътрешните работи ДА ЗАПЛАТИ на Г. К. М. с ЕГН [ЕГН] сумата от 810 (осемстотин и десет) лева за разноски.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 211 от ЗМВР.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда

на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: